

Европа има смисла само са Русијом

Разговор водио: Слободан Ерић

Поштовани господине Шафхаузер, Ваше недавно обраћање као посланика у Европском парламенту где сте указали на грешке Запада према Србији и Косово назвали „мафијашком државом“ изазвали су одушевљење у Србији. Шта Вас је мотивисало на овакво јавно иступање и, у суштини, један храбар чин, имајући у виду једну ипак другачију доминанту политичку климу, „политичку коректност“ у земљама Европске уније?

- „Храброст је тражити и изговарати истину“, рекао је Жан Жорес. Догађаји на Косову и у Србији су ме дотукли. На Косову сам самом себи рекао: са исламском инвазијом, сутра ћемо ми бити мањина. А ако желимо да реагујемо како бисмо одбранили наше право на идентитет, да ли ћемо онда и ми бити бомбардовани? Косово је мржња Запада према хришћанским вредностима, то је капитулација.

Пошто сте посланик, морамо да Вас питамо да прокоментаришете чињеницу да неке од одредаба Трансатлантског трговинског споразума ТТИП између ЕУ и САД у неким сегментима ограничавају демократска права, укључујући и неку врсту ограничења и смањења надлежности Европског парламента.

- Суверенитет народа је замењен уговорним правом мултинационалних компанија. Постоји једна дубока логика између одбацивања идентитета и суверенитета. Исход тог одбацивања је друштво које постоји само кроз економију, што представља чист материјализам. А економијом управљају мултинационалне компа-

није. Европски парламент се непрестано налази у издаји народа и његовог суверенитета што се тиче споразума ТТИП, али и других области. Народ ће се адаптирати, а национални парламенти неће ни бити консултовани по том питању.

Како уопште гледате на то до светски политичари и заговорници глобализма, заједно са мејнстрим медијима, стално говоре о демократије, а да је демократије и права грађана и народа у стварности све мање? То подсећа на Лењина и бољшевице, који су, позивајући се на марксистичку доктрину, говорили о „одемирању државе“, а у стварности је у време бољшевичке страховладе државе у ствари све више јачала.

- Либерализам је у ствари индивидуализам и као такав се претапа у колективизам јер не познаје појам „индивидуа“. Овај појам човека враћа његовим природним везама, његовој историји, породици, језику, прецима, природи. Према томе, човек који нема те природне везе престаје да постоји, или постоји само преко економских веза. Демократија, ван људске стварности, чиста је формалност.

Шафхаузер – кратка биографија

Рођен је 1955. године у Алзасу, у Француској. Био је професор филозофије, и у 23. години је напустио универзитет како би постао парламентарни аташе сенатора и градоначелника Стразбура, Марсела Рудолфа. Године 2014. се ангажује за листу Марин ле Пен на локалним изборима, на којима је Национални фронт добио два мандата у градској скупштини Стразбура. за посланика Европског парламента изабран је 25. маја 2014.

Живео је у Русији и у Пољској. Оснивач је друштва „Рајна–Волга“. Близак је институцији католичке цркве Опус Деи, залаже се од 1991. године за зближавање између Ватикана, Русије и православне цркве. Учествовао је као посматрач на изборима у Донбасу.

Овде, у овом парламенту, говори се о демократији, али се игнорише Човек у тој својој реалности. Демократија је само формалност.

Како оцењујете инвазивну, пре свега исламску, миграцију према земљама Европе? У Бриселу су масакрирани недужни људи, у Грчкој су мигранти палили иконе и узвикивали да ће ова земља бити муслиманска. Шта још треба да се догоди да се Европа освести и да почне да брани своју безбедност и хришћански идентитет?

- Да би се пробудила Европа, још жива и која је оличење традиција, ми морамо да се ослободимо Европе онакве каква је данас. А то неће бити безболно. Међутим, ми смо данас сведоци нечег сасвим супротног. Ми смо сведоци Европе која намеће истовремено ауторитативан систем против оних који се усуде да је демаскирају и која се повезује са порицањем реалности. Европске институције развијају један антихришћански идеолошки пројекат. Данашњи европски хуманизам је један антихришћански хуманизам у том смислу да је у њему човек без историје,

без културе, без идентитета производ светског тржишта, и његова је намена да користи том истом тржишту.

Да ли мислите да у решавању питања миграната и уопште заједничке европске будућности треба да се чује више глас и земаља из Средње, Источне и Југоисточне Европе, рецимо Мађарске, чији се премијер први храбро успротивио инвазивној миграцији, или, коначно, Русије, која може да буде и велики трговински партнер и безбедносни гарант?

- Европа има смисла само са Русијом. Без Русије је Европа у ствари НАТО-изован Запад. Виктор Орбан је наравно један врло храбар човек и требало би да буде пример многим владама. Начин на који европске институције, као и Немачка која је иза њих, намеравају да врше притисак на те државе, једноставно је скандалозан. Исток нас подсећа на наше наслеђе. Запад је под глобалистичком доминацијом Сједињених Америчких Држава.

Како оцењујете тренутно стање у Француској, и зашто су се против партије којој припадате, Националног Фронта, (видели смо на регионалним изборима) удружиле све силе политичке и медијске моћи у Вашој земљи?

- У Француској постоји једна стара изрека која каже: „Другари и лупежи“. Ми се заиста налазимо пред невероватним савезом људи који су истовремено одговорни, пасивни сведоци и профитери пропадања Француске. Али имам поверења у нашу способност да ујединимо родољубе у догледно време и да спасимо нашу земљу. Нисам човек ниједне партије, ја сам слободан човек. Ако је пао Берлински зид, пашће и зид кукавичлука.

Догађаји на Косову и у Србији су ме дотукли. На Косову сам самом себи рекао: са исламском инвазијом, сутра ћемо ми бити мањина. А ако желимо да реагујемо како бисмо одбранили наше право на идентитет, да ли ћемо онда и ми бити бомбардовани? Косово је мржња Запада према хришћанским вредностима, то је капитулација.

На крају, господине Шафхаузер, како Ви видите француско-српске односе, које је некад красило велико савезништво и пријатељство, које је последњих двадесет пет година избледело? Можда је тешко васкрснути стару славу, али да ли можемо да радимо заједно на томе да француско-српски односи буду бољи?

- Наравно, то је један од наших главних циљева. Знате, много Француза се још увек сећа нашег пријатељства и рана од

понижавања које смо допустили да вам се нанесе. Али докле год Србија буде била Србија, и докле год Француска буде била Француска, моћи ћемо да оживимо наше пријатељство. Сетите се Виктора Игоа, који је писао о Србији када је робовала под турским јармом: „Када престане патња ове херојске мале нације“. Покренимо заједно наш отпор и обнову Европе.

Превод са француског:
Светлана Максковић